

Anonymizované znenie

Preklad

C-236/24 – 1

Vec C-236/24

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

29. marec 2024

Vnútroštátny súd:

Raad van State

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

26. marec 2024

Navrhovateľky v konaní o kasačnej sťažnosti:

Provincie Oost-Vlaanderen

Sogent

Odporcovia v konaní o kasačnej sťažnosti:

KG

WA

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK (Štátna rada, Oddelenie správneho práva, Belgicko)

VII. SENÁT

ROZSUDOK

... [omissis] z 26. marca 2024

vo veci I. ... [omissis]

II. ... [omissis]

vo veci: **I.**

PROVINCIE OOST-VLAANDEREN (Provincia Východné Flámsko, Belgicko), ... [omissis]

II.

SOGENT

... [omissis]

proti:

I. + II.

1. KG

2. WA

... [omissis]

Predmet kasačných sťažností

- 1 Kasačnými sťažnosťami podanými 14. a 15. novembra 2022 sa navrhuje zrušenie rozsudku ... [omissis] Raad voor Vergunningsbetwistingen (Rada pre spory týkajúce sa povolení, Belgicko) zo 6. októbra 2022 vo veci ... [omissis].

II. Priebeh konania

- 2 Kasačné sťažnosti boli vyhlásené za prípustné ... [omissis].

... [omissis] [informácie o konaní].

... [omissis] ústne pojednávanie ... [omissis] sa uskutočnilo 22. februára 2024.

... [omissis] [informácie o konaní]

III. Spojenie vecí

- 3 Obe kasačné sťažnosti smerujú proti tomu istému rozsudku Raad voor Vergunningsbetwistingen (Rada pre spory týkajúce sa povolení). Je žiaduce, aby sa obe veci spojili.

IV. Skutkový stav

- 4 1. Navrhovateľka v konaní o kasačnej sťažnosti vo veci uvedenej v bode II je samostatným obecným podnikom založeným mestom Gent v zmysle článku 231 Decreet van 22 december 2017 „over het lokaal bestuur“ (vyhláška z 22. decembra 2017 o obecnej samospráve). Na kolégium starostu a zástupcov mesta Gent podala žiadosť o udelenie environmentálneho povolenia pre prestavbu práčovne a k tejto žiadosti priložila skríningový záznam týkajúci sa nevyhnutnosti posúdenia vplyvov projektu na životné prostredie.
2. Dňa 1. septembra 2020 vyhlásil obecný úradník pre oblasť životného prostredia žiadosť za prípustnú a úplnú. Rozhodol, že [projekt] pravdepodobne nebude mať významné vplyvy na životné prostredie, ako [to] aj vyplýva zo skríningového záznamu o nevyhnutnosti posúdenia vplyvov na životné prostredie a že vypracovanie správy o posúdení vplyvov na životné prostredie nie je nevyhnutné. Kolégium starostu a zástupcov mesta udelilo povolenie 10. decembra 2020.
3. Odporcovia v konaní o kasačnej sťažnosti podali proti povoleniu v oblasti životného prostredia správnu sťažnosť. Navrhovateľka v konaní o kasačnej sťažnosti vo veci uvedenej v bode I. 3. júna 2021 zamietla tento návrh ako nedôvodný a povolenie potvrdila.
4. Napadnutým rozsudkom sa žalobe o neplatnosť, ktorú podali odporcovia v konaní o kasačnej sťažnosti proti rozhodnutiu z 3. júna 2021, vyhovel, rozhodnutie bolo vyhlásené za neplatné a povolenie sa zamietlo.

V. Posúdenie prvej časti jediného dôvodu oboch kasačných sťažností

Objasnenie tejto prvej časti dôvodu sťažnosti

- 5 Navrhovateľky v konaní o kasačnej sťažnosti uvádzajú identický dôvod sťažnosti, ktorým uplatňujú porušenie článkov 4 a 9a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (ďalej len „smernica 2011/92/EÚ“), ako aj článku 15/1 a článkov 9 a 20 Decreet van 25 april 2014 „betreffende de omgevingsvergunning“ (vyhláška z 25. apríla 2014 o povoleniach v oblasti životného prostredia).

Tento dôvod sťažnosti smeruje voči určeniu obsiahnutom v napadnutom rozsudku, podľa ktorého sa žiadosť o povolenie v oblasti životného prostredia nemala podať na kolégium starostu a zástupcov mesta, keďže na to je podľa článku 15/1 ods. 1 vyhláška z 25. apríla 2014 o povoleniach v oblasti životného prostredia na prvom stupni príslušný Stály výbor provinčnej rady. Toto určenie vychádza z nasledovného odôvodnenia napadnutého rozsudku:

„Žalobcovia dostatočne preukázali, že podmienka článku 15/1 ods. 1 vyhlášky z 25. apríla 2014 o povoleniach v oblasti životného prostredia (ďalej len ‚OVD‘), podľa ktorej je pre projekt potrebné pripraviť správu o posúdení vplyvov na životné prostredie a nedosiahlo sa oslobodenie od povinnosti pripraviť správu na základe výkladu tohto ustanovenia v súlade s článkom 9a smernice 2011/92/EÚ, sa má chápať v tom zmysle, že platí aj vtedy, ak sa pre projekt musí vypracovať skríningový záznam o nevyhnutnosti posúdenia vplyvov na životné prostredie a preto nie je zjavné, že sa pre projekt zrejme nemá pripraviť správa o posúdení vplyvov na životné prostredie. Napadnuté rozhodnutie sa týmto napriek tvrdeniam žalobcov v písomnom vyjadrení k správnej sťažnosti v rozpore s právom nezaoberalo.

Cieľom smernice 2011/92/EÚ je, aby pred udelením povolenia sa pre projekty, ktoré pravdepodobne budú mať významné vplyvy na životné prostredie okrem iného z dôvodu ich charakteru, veľkosti alebo umiestnenia, bude vyžadovať povolenie a budú posúdené z hľadiska ich vplyvov na životné prostredie (článok 2 smernice 2011/92/EÚ, ako aj okrem iného rozsudky Súdneho dvora z 19. septembra 2000, C-287/98, Linster; zo 4. mája 2006, C-290/03, Barker; z 24. marca 2001, C-435/09, Komisia/Belgicko). To je zdôvodnené v odôvodnení 2 tejto smernice konštatovaním, že ‚politika Únie týkajúca sa životného prostredia vychádza zo zásad predchádzania škodám a prevencie, []zo zásady nápravy škôd na životnom prostredí prioritne pri zdroji a zo zásady, že náhradu škody hradí znečisťovateľ [(článok 191 ZFEÚ)]‘, takže ‚vplyvy na životné prostredie by mali byť brané do úvahy v čo najskoršej fáze každého procesu technického plánovania a rozhodovania.‘ Dotknuté projekty sú definované v článku 4 smernice 2011/92/EÚ, ktorý rozlišuje medzi projektami, ktoré stále podliehajú posúdeniu podľa článkov 5 až 10 smernice (projekty prílohy I smernice) a projektami, pri ktorých členské štáty na základe posudzovania jednotlivého prípadu alebo na základe prahov, respektíve kritérií, ktoré určili, alebo pri uplatnení oboch postupov rozhodnú, či projekt bude podliehať takémuto posúdeniu (projekty prílohy II smernice). Smernica 2011/92/EÚ upravuje teda nie len úlohu prípravy správy o posúdení vplyvov na životné prostredie a, ak sa určí, že posúdenie vplyvov je nevyhnutné, posúdenie podľa článkov 5 až 10 tejto smernice, ale aj úlohu preskúmania jednotlivého prípadu a/alebo na základe určených prahov, respektíve kritérií, či sa v prípade projektu počíta s významnými vplyvmi na životné prostredie a preto sa má vykonať posúdenie vplyvov na životné prostredie (článok 4 ods. 2 až 6 smernice 2011/92/EÚ).

Článok 9a smernice 2011/92/EÚ pritom s prihliadnutím na to, aby zaručil *effet utile* smernice 2011/92/EÚ, upravuje všeobecnú zásadu zamedzenia konfliktov záujmu, podľa ktorej členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán alebo orgány vykonávali „úlohy vyplývajúce z tejto smernice“ objektívnym spôsobom a neocitli sa v situácii, ktorá by viedla ku konfliktu záujmov, pričom v prípade, že príslušný orgán je súčasne navrhovateľom, členské štáty aspoň zavedú „v rámci svojej organizácie správnych právomocí, zodpovedajúce oddelenie konfliktných funkcií pri vykonávaní povinností vyplývajúcich z tejto smernice.“ Z textu tohto článku vyplýva, že sa tým zameriava na to, aby sa zaručila objektivita príslušného orgánu (príslušných orgánov), ako aj zamedzilo konfliktu záujmov pri „všetkých právomociach“, ktoré vyplývajú zo smernice 2011/92/EÚ a teda v zásade aj pri právomociach v súvislosti s povinnosťou vykonania skríningu, v rámci ktorého sa posudzuje, či projekt pravdepodobne bude mať významné vplyvy na životné prostredie a či sa preto vykoná posúdenie vplyvov na životné prostredie. Všeobecný cieľ článku 9a smernice 2011/92/EÚ bol potvrdený odôvodnením 25 smernice 2014/52/EÚ, ktorou bol tento článok doplnený do smernice 2011/92/EÚ, v ktorom sa uvádza: „Objektivnosť príslušných orgánov by mala byť zabezpečená“ a „konfliktom záujmov by sa mohlo predísť okrem iného funkčným oddelením príslušného orgánu a navrhovateľa“, pričom „v prípadoch, keď príslušný orgán je tiež navrhovateľ, by členské štáty mali aspoň zaviesť v rámci svojej organizácie správnych právomocí náležitú odluku medzi konfliktnými funkciami týchto orgánov vykonávajúcich povinnosti vyplývajúce zo smernice 2011/92/EÚ.“ Tu sa opäť spomínajú „povinnosti“, ktoré vyplývajú zo smernice 2011/92/EÚ bez toho, aby sa rozlišovalo medzi projektami, ktoré stále podliehajú posúdeniu vplyvov na životné prostredie, a projektami, v prípade ktorých sa na základe preskúmania jednotlivého prípadu a/alebo na základe určených prahov alebo kritérií môže rozhodnúť, či sa má vykonať posúdenie vplyvov na životné prostredie. Skutočnosť, že článok 9a smernice 2011/92/EÚ bol doplnený v rámci jej článkov 5 až 10, ktoré upravujú posúdenie vplyvov na životné prostredie, nie je v rozpore s týmto všeobecným cieľom. V tejto súvislosti sa navyše môže odkázať na odôvodnenie 41 smernice 2014/52/EÚ, podľa ktorého „cieľ tejto smernice“ spočíva v tom, aby sa „zabezpečila vysoká úroveň ochrany životného prostredia a ľudského zdravia prostredníctvom stanovenia minimálnych požiadaviek na posudzovanie vplyvov projektov na životné prostredie“.

Smernica 2011/92/EÚ bola vo Flámsku prebratá (hlavou IV) Decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (vyhláška z 5. apríla 1995, ktorou sa určujú všeobecné predpisy v oblasti environmentálnej politiky) (ďalej len „DABM“). Tam sa (v kapitole III) uvádza, že „plánované projekty v prípadoch upravených touto kapitolou podliehajú posúdeniu vplyvov na životné prostredie predtým, ako sa môže udeliť povolenie pre činnosť, pre ktorú je potrebné povolenie a ktorá predstavuje predmet projektu“ (článok 4.3.1. DABM), pričom pojem „posúdenie vplyvov na životné prostredie“ je definovaný ako „postup, ktorý

prípadne vedie k príprave a schváleniu správy o posúdení vplyvov plánovaného opatrenia na životné prostredie, ako aj prípadne k jeho použitiu ako pomocného prostriedku v rozhodovacom procese o tomto opatrení (článok 4.1.1. ods. 1 pododsek 1 DABM). V tejto súvislosti flámska vláda na základe kritérií obsiahnutých v prílohe II DABM definuje rôzne kategórie projektov, a síce ‚kategórie projektov, pre ktoré sa podľa tejto kapitoly pripraví správa o posúdení vplyvov na životné prostredie‘, ‚iné kategórie projektov ako sú uvedené v odseku 1, pre ktoré sa podľa tejto kapitoly pripraví správa o posúdení vplyvov na životné prostredie alebo odôvodnená žiadosť na oslobodenie od povinnosti pripraviť správu‘, ako aj ‚iné kategórie projektov ako sú uvedené v odsekoch 1 a 2, pre ktoré sa podľa tejto kapitoly pripraví správa o posúdení vplyvov na životné prostredie alebo skríningový záznam o nevyhnutnosti posúdenia vplyvov na životné prostredie‘ (článok 4.3.2 ods. 1, 2 a 2a DABM). Pritom je nariadené, že v prípadoch uvedených v článku 4.3.2. ods. 2a, v ktorých sa pripravil skríningový záznam o nevyhnutnosti posúdenia vplyvov na životné prostredie, orgán, ktorý rozhoduje o prípustnosti a úplnosti žiadosti o udelenie povolenia, prijme rozhodnutie o tom, či sa pripraví správa o posúdení vplyvov na životné prostredie ... [a síce] k okamihu a v rámci vydania rozhodnutia o prípustnosti a úplnosti žiadosti o vydanie povolenia‘, pričom ‚navrhovateľ ... v prípadoch uvedených v článku 4.3.2 ods. 2 [môže] na orgány podať odôvodnenú žiadosť o oslobodenie od povinnosti pripraviť správu‘ (článok 4.3.3 ods. 2 a 3 DABM).

Skríningový záznam o nevyhnutnosti posúdenia vplyvov na životné prostredie je dokument (s uvedením dôvodov), v ktorom sa uvádza, či plánovaný projekt pravdepodobne bude mať významné vplyvy na človeka a životné prostredie [článok 1 ods. 5 Project-MER-besluit (uznesenie flámskej vlády o určení kategórií projektov, pri ktorých sa vykoná posúdenie vplyvov na životné prostredie)]. Tento dokument musí jednotlivému správnomu orgánu umožniť, aby s poznaním situácie na základe kritérií stanovených v prílohe II DABM posúdil, do akej miery má žiadosť významné vplyvy na človeka a životné prostredie a či sa v súvislosti s tým pripraví správa o posúdení vplyvov na životné prostredie. Príslušný správny orgán konkrétne preskúma žiadosť pri vydaní rozhodnutia o skríningu na základe kritérií obsiahnutých v prílohe II DABM, pričom z rozhodnutia musia dostatočne vyplývať dôvody pre rozhodnutie, že [projekt] pravdepodobne (nebude) bude mať významné vplyvy na životné prostredie a správa o posúdení vplyvov na životné prostredie sa má (nemá) pripraviť [článok 66 ods. 2 Besluit van de Vlaamse regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het OVD (uznesenie flámskej vlády z 27. novembra 2015, ktorým sa vykonáva OVD)]. Z toho vyplýva, že skríning projektov v súvislosti s ich možnými významnými vplyvmi na životné prostredie predstavuje základ pre to, či sa pripraví správa o posúdení vplyvov na životné prostredie a teda je súčasťou konania, ktoré prípadne vedie k príprave a správe o posúdení vplyvov plánovaného opatrenia na životné prostredie ...‘. Ak by teda skríningový postup mal byť dotknutý ako úloha

alebo súčasť ‚posúdenia vplyvov na životné prostredie‘ konfliktom záujmov, keďže príslušný orgán je aj navrhovateľom, môže to ovplyvniť konečné posúdenie otázky, či sa vykoná posúdenie vplyvov na životné prostredie. S prihliadnutím na tieto úvahy sa uplatnenie ustanovení o zamedzení konfliktu záujmov podľa článku 9a smernice 2011/92/EÚ nesmie obmedziť na projekty, v prípade ktorých sa podľa článku 4 tejto smernice má s výhradou oslobodenia „priamo“ vykonať posúdenie vplyvov na životné prostredie (článok 4.3.2 ods. 1 a 2 DABM), keďže pôsobnosť sa vzťahuje aj na projekty, v prípade ktorých sa musí vykonať skríning (článok 4.3.2. ods. 2a DABM). V prípade takýchto projektov, v prípade ktorých sa musí vykonať skríning, sa k okamihu podania žiadosti na tento účel nedá so stopercentnou istotou povedať, že sa nepripraví správa o posúdení vplyvov na životné prostredie, keďže najskôr sa nemusí detailne preskúmať a posúdiť ani skríningový záznam o nevyhnutnosti posúdenia vplyvov na životné prostredie. Aj táto právomoc, ktorá rovnako vyplýva zo smernice 2011/92/EÚ, musí byť využitá orgánom, ktorý ju ‚objektívnym spôsobom môže vykonávať ... a neocitol sa v situácií ..., ktorá by viedla ku konfliktu záujmov.‘ Projekty, v prípade ktorých sa musí vykonať skríning, patria podľa znenia článku 15/1 ods. 1 OVD v súlade s článkom 9a smernice 2011/92/EÚ teda rovnako do pôsobnosti posledného uvedeného ustanovenia a v zásade sa podávajú na stálom výbore provinčnej rady ako prvej inštalácie a táto ich preskúmava, ak kolégium starostu a zástupcov mesta je navrhovateľom a žiadateľom projektu. Skutočnosť, že tento postup je v rozpore s dôvodovou správou k článku 15/1 OVD, tomu nebráni, keďže úvahy uvedené v prípravných prácach pre vyhlášku, ktorým by sa mala prebrať smernica, nemajú prednosť pred jej ustanoveniami, ktoré majú dodržiavať členské štáty.

Určenie, podľa ktorého obecnému úradníkovi v oblasti životného prostredia v prípade projektov s povinnosťou vykonať skríning patrí právomoc preskúmať skríningový záznam o nevyhnutnosti posúdenia vplyvu na životné prostredie a na základe toho rozhodnúť, či sa pre projekt pripraví správa o posúdení vplyvov na životné prostredie, ‚ak žiadosť bola podaná samotným príslušným orgánom‘ (článok 20 ods. 2 OVD), nemôže vo svetle ustanovenia o zamedzení konfliktu záujmov podľa článku 9a smernice 2011/92/EÚ viesť k inému výsledku. Týmto sa v rámci organizácie správneho schvaľovacieho postupu prvej inštalácie nezabezpečilo dostatočné ‚zodpovedajúce oddelenie konfliktných funkcií pri vykonávaní povinností vyplývajúcich z [tejto smernice]‘, takže nie je zabezpečené, že príslušné orgány môžu objektívnym spôsobom vykonávať povinnosti vzniknuté z tejto smernice a že sa neocitli v situácií, ktorá by viedla ku konfliktu záujmov, ako to vyžaduje článok 9a smernice 2011/92/EÚ. Ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora (rozsudok vo veci C-474/10), pre ‚zodpovedajúce oddelenie‘ musí existovať skutočná autonómia, pod ktorou sa má chápať, že orgánu, ktorému boli zverené úlohy vyplývajúce zo smernice 2011/92/EÚ, sú poskytnuté vlastné administratívne a ľudské prostriedky, a je tak schopný plniť úlohy zverené ... ‘ a najmä ‚objektívnym spôsobom‘ poskytovať svoje

stanovisko k plánu zamýšľanému orgánom, s ktorým je spojený'. Hoci obecný úradník v oblasti životného prostredia vykonáva svoje právomoci na základe OVD ‚nezávisle a neutrálne‘ a ‚prostredníctvom ich výkonu mu nesmie vzniknúť žiadna nevýhoda‘ (článok 9 ods. 2 OVD), nie je zrejmé, že tomuto úradníkovi je poskytnutá dostatočná ‚skutočná autonómia‘, ako aj vlastné administratívne a ľudské prostriedky, ak preskúmava skriningový záznam obce o nevyhnutnosti posúdenia vplyvov na životné prostredie a na základe neho rozhodne, či sa pripraví správa o posúdení vplyvov na životné prostredie. Obecný úradník v oblasti životného prostredia je síce vymenovaný obcou prostredníctvom uznesenia obecnej rady z radov jej vlastných zamestnancov alebo zamestnancov združenia pre medziobecnú spoluprácu (článok 9 ods. 2 OVD), zatiaľ čo jeho úlohy sa počas maximálne dvanástich mesiacov môžu vykonávať dokonca prechodne prostredníctvom obecného tajomníka, ak v rámci obce alebo združenia pre medziobecnú spoluprácu nie je k dispozícii úradník v oblasti životného prostredia (článok 9 ods. 2 OVD). Posudzujúc z tohto pohľadu nemôže tento úradník rozumne ‚objektívnym spôsobom‘ rozhodnúť o tom, či sa v prípade projektu, ktorý bol (z faktického hľadiska) navrhnutý obcou, musí vykonať posúdenie vplyvov na životné prostredie alebo nie, navyše tento úradník svoj úrad vykonáva podľa ‚deontologických práv a povinností‘ ako zriadenec ‚lojálne a korektne‘ a zasadzuje sa pritom o uskutočnenie úloh a cieľov obce (článok 188 vyhlášky z 22. decembra 2017 o obecnej samospráve). Kolégium starostu a zástupcov mesta Gent bez ohľadu na tieto hľadiská vo svojom rozhodnutí o udelení povolenia vydanom 10. decembra 2020 na prvom stupni okrem toho skutočne (ešte raz) rozhodlo o tom, či samo pripraví správu o posúdení vplyvov na životné prostredie tým, že sa pripojilo k stanovisku úradníka v oblasti životného prostredia zo 4. decembra 2020 týkajúceho sa skriningového záznamu o nevyhnutnosti posúdenia vplyvov na životné prostredie.

...

S prihliadnutím na vyššie uvedené tvrdenia žalobcovia dostatočne preukázali, že pre spornú žiadosť bol podľa článku 15/1 ods. 1 OVD na prvom stupni príslušný Stály výbor provinčnej rady, keďže žiadosť sa týkala obecného projektu, v prípade ktorého je navrhovateľom a žiadateľom (skutočným spolužiadateľom) kolégium starostu a zástupcov mesta Gent a nie je zrejmé, že sa pre projekt očividne nepripraví správa o posúdení vplyvov na životné prostredie.“

- 6 Prvou časťou odôvodnenia sťažnosti navrhovateľky v konaní o kasačnej sťažnosti uvádzajú, že článok 15/1 vyhlášky z 25. apríla 2014 o povoleniach v oblasti životného prostredia upravuje, že kolégium starostu a zástupcov mesta nemôže rozhodnúť o vlastnej žiadosti, ak ‚sa pre projekt ... pripraví správa o posúdení vplyvov na životné prostredie a ... nebolo získané oslobodenie od povinnosti pripraviť správu‘. Z tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že Stály výbor provinčnej rady môže mať právomoc len vtedy, ak sa pripraví správa o posúdení

vplyvov na životné prostredie pre predmetný projekt, a že tento výbor teda nemôže mať právomoc, ak v súvislosti s projektom existuje len povinnosť skríningu. To bolo potvrdené aj parlamentnými prípravnými prácami k tomuto ustanoveniu.

Určením, že projekty, v prípade ktorých existuje povinnosť skríningu patria do pôsobnosti článku 9a smernice 2011/92/EÚ, a záverom z toho, že článok 15/1 vyhlášky z 25. apríla 2014 o povoleniach v oblasti životného prostredia sa má chápať v tomto zmysle, obsahuje napadnutý rozsudok výklad tohto ustanovenia *contra legem*.

Napadnutý rozsudok preto porušuje článok 15/1 vyhlášky z 25. apríla 2014 o povoleniach v oblasti životného prostredia.

- 7 Navrhovateľky v konaní o kasačnej sťažnosti navrhli, aby sa Súdnemu dvoru na prejudiciálne rozhodnutie predložila aspoň otázka o výklade a rozsahu článku 9a smernice 2011/92/EÚ.

Posúdenie

- 8 V článku 15/1 ods. 1 vyhlášky z 25. apríla 2014 o povoleniach v oblasti životného prostredia sa uvádza:

„Na preskúmanie žiadosti o schválenie pre projekt alebo zmenu projektu, pre ktorú by podľa článku 15 bolo príslušné kolégium starostu a zástupcov mesta, a na rozhodnutie o nej je príslušný Stály výbor provinčnej rady, ak sú splnené obe podmienky:

(1)°pre projekt sa má vypracovať správa o posúdení vplyvov na životné prostredie a oslobodenie od povinnosti pripraviť správu nebolo získané;

(2)°kolégium starostu a zástupcov mesta je navrhovateľom a žiadateľom.“

Toto ustanovenie bolo prijaté s prihliadnutím na prebratie takzvanej úpravy na zamedzenie konfliktu záujmov podľa článku 9a smernice 2011/92/EÚ. Tento článok znie takto:

„Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán alebo orgány vykonávali úlohy vyplývajúce z tejto smernice objektívnym spôsobom a neocitli sa v situácii, ktorá by viedla ku konfliktu záujmov. V prípadoch, keď je príslušný orgán súčasne navrhovateľom, členské štáty aspoň zavedú, v rámci svojej organizácie správnych právomocí, zodpovedajúce oddelenie konfliktných funkcií pri vykonávaní povinností vyplývajúcich z tejto smernice.“

- 9 Z vyššie uvedeného článku 15/1 ods. 1 vyhlášky z 25. apríla 2014 o povoleniach v oblasti životného prostredia vyplýva, že Stály výbor provinčnej rady žiadosť kolégia starostu a zástupcov mesta o povolenie preskúmava namiesto neho len

vtedy, ak už v čase podania žiadosti je isté, že v prípade projektu sa pripraví správa o posúdení vplyvov na životné prostredie.

Ak sa v prípade projektu podľa právnych predpisov pripraví len skriningový záznam o nevyhnutnosti posúdenia vplyvov na životné prostredie, povinnosť pripraviť správu o posúdení vplyvov na životné prostredie v čase podania žiadosti nie je istá. Je to úrad, ktorý rozhoduje o prípustnosti a úplnosti žiadosti o povolenie, a ktorý môže rozhodnúť, že sa v prípade projektu pripraví správa o posúdení vplyvov na životné prostredie (článok 4.3.3 ods. 2 vyhlášky z 5. apríla 1995, ktorou sa určujú všeobecné predpisy v oblasti environmentálnej politiky).

Žiadosť kolégia starostu a zástupcov mesta o udelenie povolenia pre projekt, pre ktorý sa musí pripraviť skriningový záznam o nevyhnutnosti posúdenia vplyvov na životné prostredie, sa teda podáva na tomto kolégiu, pričom následne obecný úradník v oblasti životného prostredia rozhodne o tom, či sa pre projekt pripraví správa o posúdení vplyvov na životné prostredie (článok 20 vyhlášky z 25. apríla 2014 o povoleniach v oblasti životného prostredia). Rozhodnutie obecného úradníka v oblasti životného prostredia, podľa ktorého sa pripraví správa o posúdení vplyvov na životné prostredie, má za následok neúplnosť žiadosti a prerušenie konania (článok 21 ods. 2 vyhlášky z 25. apríla 2014 o povoleniach v oblasti životného prostredia). Ak obecný úradník v oblasti životného prostredia zastáva názor, že sa nemusí pripraviť správa o posúdení vplyvov na životné prostredie, o žiadosti o vydanie povolenia na prvom stupni rozhoduje kolégium starostu a zástupcov obce.

Parlamentné prípravné práce k článku 15/1 vyhlášky z 25. apríla 2014 o povoleniach v oblasti životného prostredia potvrdili vôľu zákonodarcu, aby sa „ustanovenia o zamedzení konfliktu záujmov podľa článku 9a [smernice 2011/92/EÚ] [ne]uplatnili na konanie o udelení povolenia pre projekty, v prípade ktorých sa vykoná skrining o nevyhnutnosti posúdenia vplyvov na životné prostredie“... [omissis]

Napadnutý rozsudok, v ktorom sa určilo, že žiadosť o udelenie povolenia pre projekt, ktorého navrhovateľom je kolégium starostu a zástupcov obce a pre ktorý sa musí vypracovať len skriningový záznam o nevyhnutnosti posúdenia vplyvov na životné prostredie, sa nepodáva na tomto kolégiu, ale na Stálom výbore provinčnej rady, teda porušuje článok 15/1 vyhlášky z 25. apríla 2014 o povoleniach v oblasti životného prostredia.

- 10 Tomu neuškodí prípadná okolnosť, že článok 9a smernice 2011/92/EÚ by obecnému úradníkovi v oblasti životného prostredia mohol zabrániť rozhodnúť o tom, či sa pre obecné projekty, pre ktoré sa musí vypracovať len skriningový záznam o nevyhnutnosti posúdenia vplyvov na životné prostredie, pripraví správa o posúdení vplyvov na životné prostredie. Ak by sa prijal tento predpoklad, práve uvedený článok 9a smernice 2011/92/EÚ by v regióne Flámsko pre nedostatok úpravy, ktorá by zabezpečila zodpovedajúce oddelenie medzi funkciami, ktoré sú v zmysle tohto ustanovenia konfliktné, nebol dostatočne prebratý.

Vyššie uvedený článok 15/1 vyhlášky z 25. apríla 2014 o povoleniach v oblasti životného prostredia sa nemôže ani pod zámienkou výkladu, ktorý je v súlade so smernicou, vykladať v rozpore so svojím jasným znením a účelom. Toto ustanovenie sa nemôže chápať ani v tom zmysle, že zodpovedajúce oddelenie medzi konfliktnými situáciami, ktoré [ustanovenie] upravuje pre prípad, v ktorom sa pripraví správa o posúdení vplyvov na životné prostredie, sa rozšíri na prípad, v ktorom sa musí vypracovať len skrúningový záznam o nevyhnutnosti správy o posúdení vplyvov na životné prostredie.

S prihliadnutím na priamy účinok vyššie uvedeného článku 9a smernice 2011/92/EÚ môže toto ustanovenie v prípade nedostatočného prebratia v regióne Flámsko však na mieste nedostatočného odôvodnenia slúžiť ako právny základ napadnutého rozsudku, takže, ak by sa prijal tento predpoklad, prvej časti odôvodnenia sťažnosti navrhovateľiek v kasačnej sťažnosti nie je možné vyhovieť.

- 11 To, či článok 9a smernice 2011/92/EÚ bol prebratý dostatočne, závisí od rozsahu tohto ustanovenia. Vzniká najmä otázka, či „zodpovedajúce oddelenie“ uvedené v tomto ustanovení je upravené aj pre posúdenie, či projekty, pre ktoré je potrebný skrúning a na ktoré sa vzťahuje článok 4 ods. 2 smernice 2011/92/EÚ, podliehajú povinnosti pripraviť správu o posúdení vplyvov na životné prostredie.

Z toho dôvodu je vhodné Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť otázku na prejudiciálne rozhodnutie.

UZNESENIE

1. Veci ... [omissis] sa spájajú.
2. Súdnemu dvoru Európskej únie sa na prejudiciálne rozhodnutie predkladá táto otázka:

„Má sa článok 9a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie, ktorý bol doplnený smernicou 2014/52/EÚ zo 16. apríla 2014, vykladať v tom zmysle, že v prípadoch, v ktorých je príslušný orgán zároveň navrhovateľom, sa zodpovedajúce oddelenie konfliktných funkcií pri vykonávaní povinností vyplývajúcich z tejto smernice, uplatní aj na posúdenie otázky, či sa v prípade projektov uvedených v článku 4 ods. 2 tejto smernice vykoná posúdenie upravené v článkoch 5 až 10 tejto smernice?“

3. ... [omissis] [záverečné ustanovenia a podpisy]